నిరీక్షణ

ఇప్పుడు రాధాకుమారి

హృదయంలేని ప్రియుణ్ణినమ్మి తన సర్వస్వాన్ని వదులుకొని వచ్చిన ఒక అమాయిక మహిళ బొంబాయి రైలు స్టేషనులో వదలివేయబడిందట. చలించిన మతితో అక్కడే ఆమె 25 సంవత్సరాల వరకు నిరీక్షించిందట. 'దయనీయ'మైన ఆమె పరిస్థితికి జాలిపడి రైల్వే అధికారులు దయతో ఆదరించారట. 'ఏనరేమి ప్రశ్నించినా, ఆమె "లేకిన్ వే సహిఁ ఆయే!" అనే సమాధానం తప్ప వేరే మాట ఆమె నోటినుండి వచ్చేది కాదట. అలాగే ఆమె నిరీక్షించి నిరీక్షించి అక్కడే ప్రాణాలు వదలిందట. ఇది ఈ కథకు మూలం.

—రచయిత్రి

ఆమె నిరీక్షణ ముగిసింది. సరంతర నిరీక్షణలో అలసి సొలసిన ఆమె నిరాశనయనాలు శాశ్వతంగా నిద్రమిలం డాయి. ఆవేదనాపూరితమైన ఆ విరహాణి మనస్సు మూగబోయింది. నవయౌవన జీవనతరంగాలలో పడికొట్టుకుపోయిన ఆ దగ్ధజీవి బ్రతుకు ఒడ్డుకి చేరలేక పోయింది. ఆశల నుడిగుండంలో నుండి ఆవలితీరం చేర్చగలదని నమ్ముకున్న నావ నిలువున మునిగిపోయింది. తన జీవిత నాటకరంగంలోని ఆమె పాత్ర అందం వున్నా సుఖంలేక, ఆకర్షణవున్నా శాంతిలేక, అనురాగంవున్నా ఆదరణ లేక అర్థాంతరంగా అంతర్ధానమయి పోయింది.

ఆమె బ్రతుకు ఒక కంపార్టుమెంటు. అందులోని ఆశ అనే ప్రాణం యిన్నాళ్ళు తన గమ్యాన్ని చేర్చగలిగే ఇంజనులాంటి ప్రియుడికోసం నిరీక్షించి నిరీక్షించి యింక ఆ ఇంజనుదాదని పనికిరాని తన కంపార్టుమెంటుని వదలి వెళ్ళిపోయింది

ఆశ దివ్వెల వెలుగులో యిన్నాళ్ళు పయనించిన ఆమె బ్రతుకు నిరాశా చీకటులబడి నిలిచిపోగా, జీవుడు-కట్టె వదలిపోగా ఆరోజువరకు అప్యాయంగా ఆదరించి అక్కున్న ఆ స్టేషనుమాస్టర్ దంపతులు, వారి అనుచరులు అంతిమ యాత్రని మానవత్వపు మమకార సానుభూతులతో సగౌరవంగా సాగనంపారు.

ఆమెకి-ఆ రైల్వేఅధికారులకి ఏమి సంబంధం? మానవుడికి మానవుడికి మధ్యనుండే అనుబంధం. వాళ్ళలోని మానవత్వం దీనురాలికి సాయం చేయమని ప్రేరేపించింది. మానవ ధర్మం నిర్వర్తించారు.

సరిగ్గా అయిదు నెలల క్రితం దిని నుండి భువికి దిగి వచ్చిన దేవతలాగ ఆమె ఆస్టేషనులో అవతరించింది. అంద మైన ఆమె ముఖంలో అలుముకున్నవి విషాదచ్ఛాయలు. విచిత్రంగా ఎవరి కోసమో ఎదురు చూసేవి ఆమె విశాల నయనాలు. కలువ రేకులను పోలిన ఆ కనురెప్పలు జీవంతో మూయబడేవి కావు. ఏమో! ఆ క్షణంలోనే తానెదురు చూసేవ్యక్తి వచ్చి కనుమరుగవుతాడేమో! భయంతో జీవితపు పిదపలు. ఇరువైపు మింగని వయస్సులో యేమిటో ఆ ఆందోళన? ఎందుకో ఆ ఆవేదన? ఎవరికోసమో ఆ ఎదురుచూపులు? నిశీద రాత్రిలో వంతరిగా నిరీక్షించవలసి వచ్చిన తీ పరిస్థితి యేమిటో?

టికెట్ కలెక్టరుకు అనుమానంవచ్చి అడిగాడు. 'యింకా అక్కడే వున్నావేం?' అని "ఆయన-రుపుదేవస్తానని బయటికి వెళ్ళాడు. తాను వచ్చేవరకు నన్నిక్కడే ఉండమన్నాడు." అంది. అవునుకాబోలు అనుకున్నాడు టి.సి. అరగంట గడిచిన తరువాత మళ్ళీ వచ్చాడు టి.సి. "ఏమ్మా మీఆయన యింకారాలేదా?" అని ప్రశ్నించాడు. కన్నీరు నిండిన కండ్లతో "రాలేదు" అని అంది భయం భయంగా అనుమానం తగిలిన టి. సి. ఆమె వెనక ఎంత చూచాడు. అపుడర్థమయిందంతనికి ఆమె అవివాహిత అని. పరిస్థితి ఊహించుకున్నాడు. "చూడమ్మా ఈ రాత్రికి వెయిటింగ్ రూంలోనయినా..." అన్నాడు.

"వద్దండీ,ఆయన వస్తే నన్ను వెతుక్కుంటారు. ఇక్కడే కూర్చుంటాను లేండి,ఆయన వచ్చేస్తారు" అంటూ అక్కడే చతికిల పడింది.

చేతిలో చిన్నపెట్టె తప్ప సరీరం లేదు.ఆమె వద్ద మిలింబంలోని కళ. నాటు తీసిన బట్టే చూస్తే ఆమె సంపన్న కుటుంబంలోని పిల్ల అని తెలుస్తూనే వుంది. అర్ధరాత్రి అక్కడే అలా కూర్చునే తునికిపాట్లు పడుతూ గడిపింది. ఆ అమ్మాయి సంగతి టి. సి. స్టేషన్ మాస్టరుకు తెలిపాడు.

రెండవరోజు ప్రొద్దున ఆ మె అక్కడే ఉండటానికి కారణం అడిగాడు స్టేషన్ మాస్టరు.ఆయనకి టి. సి. కి దొరికిన సమాధానమే దొరికింది. అంతకుమించి వేరే వివరాలు ఆమె దగ్గర్నుండి రాబట్టలేకపోయాడు.ఆమెని అక్కడినుండి కదిలించటం కష్టం అనుకున్నాడు. అధికార బలం ఉపయోగించి కదిలించగలడు గాని వారి సంస్కారం అందుకు ఒప్పుకోలేదు. ఆయన తన రూంకి పచ్చేసి పోర్టర్ చేత కాఫీ, టిఫిన్ పంపించాడు.తిన్నది. అలా గడుస్తున్నాయి రోజులు ఎవరి కోసమో అనని కాలవక్రం పరిభ్రమిస్తూనే ఉంది.

స్టేషన్మాస్టరుకు, ఆయన సతీమణికి సాంఘిక సంస్కారాలమీద, సంఘసేవమీద బాలా మోజు. ఆయన భార్య సాంఘిక శాస్త్రంలో పరిశోధన చేస్తున్నది.

ఒకరోజు స్టేషను మాస్టరు ఆయన భార్యని పిలుచుకువచ్చి ఆ అమ్మాయికి పరిచయం చేశాడు. తన ఉనికి ఆ అమ్మాయి మనస్సు విప్పి మాట్లాడటానికి అభ్యంతరం అవుతుందేమోనని భార్యని ఆ అమ్మాయివద్ద వదలి తను వెళ్ళిపోయాడు. అసలే ఆవిడ సాంఘిక శాస్త్రంలో పరిశోధకురాలు-ఇక చేరే చెప్పాలా? ఆ అమ్మాయిని నెమ్మదిగా స్నేహపూర్వకంగా లొంగదీసుకొంది. చివరికి అమ్మాయి అమాయకంగా మనస్సు విప్పితనకథ చెప్పసాగింది.

తనపేరు సువర్ణమాల. మా వూరు శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని పార్వతీపురం మా నాన్నగారు మంచిపేరు ప్రఖ్యాతులు గడించిన వ్యాపారస్థులు. నేను చిన్నప్పటినుండి అన్నిట్లో పట్టుమార్కులు తెచ్చుకుంటూ బాగా చదివేదాన్ని. చాలా చిన్న వయస్సులోనే పట్టణాలలోమెట్రిక్యులేషన్ పాసయ్యాను. నన్ను పెద్ద చదువు చదివిద్దామని మా నాన్నగారు యీ యేడాది ఇంటర్‌లో అడ్మిషన్ దొరకలేదు. ఇంట్లోనే వుండిపోయాను. మా అక్కకు పెండ్లయి పెళ్ళిపోయింది భర్తతో. ఒక అన్నకి ఇరాన్‌లో ఉద్యోగం. మరోఅన్న మద్రాసులో గిండీ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో చదువుకొంటున్నాడు. నాన్నగారు బిజినెస్ బిజినెస్ అంటూ బిజీ బిజీగా తిరుగుతుండేవారు. మూడోక్లాసు చదువుతున్న తమ్ముడు. చదువుతోను, ఆటలతోను కాలం గడిపేవాడు. ఏదో పనులు చేసుకుంటూ అమ్మ ఎప్పుడూ వంటగదిలోనే ఉండేది. నాకు యింట్లో యేం తోచేదికాదు. అమ్మ అన్ని పనులూ తనేచేసేది. నాకసలు అవకాశం యిచ్చేదికాదు. స్నేహితులతో కలిసి మెలిసి తిరిగే స్వేచ్ఛలేదు. నాబ్రతుకు బంగారు పంజరంలోని చిలుకలాగ, జైలులోని బైదీలాగుండేది.

మా ఎదురుగుండా ఉన్న యింట్లో ఒక మలయాళ కుటుంబం ఉండేది. వాళ్ళు ఎప్పుడో వాళ్ళ తాతలనాటినుండి ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో స్థిరనివాస మేర్పరుచుకున్నారు. వాళ్ళింటికి క్రొత్తగా ఒక అబ్బాయి వచ్చాడు. ఆఇంటి యజమాని చెల్లెలి కొడుకట. వాళ్ల పనిమనిషి ద్వారా తెలిసింది. మా అమ్మ వాళ్లింటికికూడా ఎప్పుడూ వెళ్ళేదికాదు. నన్ను వెళ్లనిచ్చేదికాదు. అమ్మ వంటగదిలో ఉండగా యేంతోచక ఒకరోజు నేను కిటికీగుమ్మంలో నిలబడ్డాను. ఎదురింటికి క్రొత్తగా వచ్చిన అబ్బాయి వరండాలో కుర్చీవేసుకొని కూర్చుని 'మందార పరంద మాదుర్య మునదేలు...' అనే తెలుగు పద్యం మనోహరంగా చదువు తున్నాడు. వాళ్ల వరండాలో వుండి ఎంతచిన్నగా మాట్లాడినా మాకు వినిపిస్తుంది. అతని కంఠ మధుర్యానికి ఆకర్షితురాలనై అతనివైపే చూస్తూ అచేతనంగా ఉండిపోయాను. పద్యం పూర్తికాగానే పుస్తకంయిద ఉంచిన దృష్టిని నామీద మళ్ళించాడు. కొన్ని క్షణాలు మాకండ్లు మాట్లాడుకొన్నాయి. అదే మా తొలిపరిచయం. అతని అందం, అతని పెదవులపై తొణికిసలాడే చిరునవ్వు నా మెనన్నుని ఆకర్షించాయి. అమ్మ పిలుపులో నేనున్న పరిస్థితి అర్థమయి సిగ్గుపడ్డాను లోనికి పరుగెత్తాను.

అప్పటినుండి రోజూ మా కండ్లు పలకరించు కొంటుండేవి. అతని చిరునవ్వుకి నా చిరునవ్వు బదులు పలికేది. ఒక్కొక్కసారి నాకు పల్లమాలినంత సిగ్గేసేది. నవ్వుతూ పరుగెత్తేదాన్ని లోపలికి. ప్రతిరోజూ నిద్రలేవగానే కండ్లు నులుముకుంటూ వీధి తలుపు దగ్గర నిలబడేదాన్ని అతని దర్శనానికి. అతను ఒక్కడు మాత్రం వరండాలోనే మంతం వేసుకొని పనుకొనేవాడు.వేసవి కాలం అవడంవలన రోజూ చెల్లెలాడుబిడ్డను లేచి కూర్చుని నా కొరకు ఎదురు చూస్తూండేవాడు. ఒకరోజు ఉదయం రోడ్డుమీద ఎవరూ లేని సమయం చూచి ఒక చీటీ విసిరాడు నాపైపు. అది నన్ను చేరడానికి అనువుగా ఒక చిన్నతాటికి కట్టి. చీటీలోపల పుష్పపువ్వు కూడాపెట్టి విసిరాడు. నన్నుచేరిన ఆ చీటీని భద్రంగా దాచుకొన్నాను. రాని పుష్పపువ్వు మాత్రం తన వాసన దాచుకోలేకపోయింది. మా యింటిలో పుష్పచెట్లు లేవు. అందుకే "పుష్పపువ్వువాసనవస్తూంది. ఎక్కడిదే?" అని అమ్మ ప్రశ్నించింది. నాగుండె జల్లుమంది. జవాబు యేంచెప్పాలా అని కాసేపు ఆలోచించి తడబడుతూ గేటు దగ్గర దొరికిందని మొదటిసారిగా అబద్ధం చెప్పాను. అమ్మ నమ్మింది. అయినానాగుండె దడ తగ్గలేదు చాలా సేపటి వరకు. తొందరతొందరగా ఆ చీటీ ఒక పుస్తకంలో పెట్టి చదువ సాగాను. అబ్బా! ఆ అక్షరాలు ఎంత బాగున్నాయి అతని పలె అనుకున్నాను. తనపేరు చంద్రన్‌అని, తాను మెట్రిక్యులేషన్ చదువుచున్నానని. వాళ్ళది హైదరాబాదని, వాళ్ళ నాన్నగారు ఇంజనీరని. అదుగరు అక్కల తరువాత తానొక్కడే మగపిల్లవాడు వాళ్ళింట్లోనని. గారాబంవలన పరిగా చదవడం లేదని. చదువు యిక్కడైతే సాగుతుందని తనని పంపించారని రాశాడు.

తరువాత నన్ను గురించిన వివరాలతో నేనూ ఒక చీటీ వ్రాసి రోడ్డుమీద పారేసి తీసుకోమని సైగచేశాను. అది పడేసి వచ్చి దూరంగా నిలబడి చూస్తున్నాను భయంగా. నాగుండె వేగంగా కొట్టుకోసాగింది. వేరే ఎవరైనా అది చిక్కుతుందేమోనని భయంతో. కాని చంద్రన్ రోడ్డుమీద నడుస్తున్నట్లు నటించి వంగి దాన్ని తీసుకొని వెళ్ళిపోయాడు వాళ్ళ వరండాలోకి. ఎవరూ చూడకుండా అది నాకు చూపెట్టి ముద్దుపెట్టుకుంటూ లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు. అలా మేమిద్దరం ఉత్తరాలద్వారా చేరువయాం.

అతని దగ్గర్నుండి వచ్చే ప్రతీఉత్తరం ఒకటి రెండు మల్లెపువ్వుల్ని మోసుకొచ్చేది. వాటి వాసనలను ఆరికట్టడం నాకు చాలా కష్టంగా ఉండేది. కాని పద్దనడానికి మనస్సురాలేదు. ఉషోదయ వేళలో మందంగా పీల్చే మలయమారుతం మృదుతరమైన శరీరాన్ని గిలిగింతలు పెడుతుండగా ఆ మల్లెలవాసన పరిమళా బాగుండేది. ఎలావద్దనేది?

"మాడమ్మా, అతను మలయాళీకదా, తెలుగులో రాసేవాడు గూడానా?" మామూలు రాయడం కాదండీ-చూచి వివర్తమే రాసేవాడు. అతనే తెలిపాడొకసారి- తను తెలుగు మీడియంలో చదువుకున్నానని. తెనేలాలుకు తెలుగు అంటే తనకు మహాయిష్టం అని. అతనికి హిందీగూడా బాగా తెలుసు. చాలా బాగా పాటలు పాడేవాడు. నన్ను చూడాలనిపించినపుడు, నాకు చీటీ అందించాలనుకున్నపుడు 'అఖరే పరదేశీ' అనే మధుమతి నివిహాలోనిపాట మౌత్‌ఆర్గన్ మీద వాయించేవాడు. అది నాకు చిలుపుగా గ్రహించి ఎక్కడున్నా పరేవరుగన పడుగున పచ్చిఅతని ఎదురుగుండా నిలబడిపోయేదాన్ని. మాధవుడి మధుర మోహన 'మురళీనాదానికి పరివశంచే రాధలాగా అతని గానంలో కరిగిపోయేదాన్ని.

ఒకసారి- చేచగానే అతని దర్శనం చేసుకోడానికి సందుచిక్కలేదు.అపుడు 'సువర్ణా నీదరహాస వదనదర్శనం కాని ఉదయం నాకుదయమే కాదు. ఆ దయ నీయమైన దినం నా జీవితంలో రానీయకు' అని బ్రతిపూరుతూ రాశాడు.

"సువర్ణా! ఎన్నాళ్ళీ నిరీక్షణ? నేను తరిందలేను ఈ విరహవేదన. ఎలాగైనా సరే, ఎక్కడైనా సరే మనం కలుసుకొనే ఏర్పాట్లు చేయవా? ఆ పంజరంలోనుండి ఒక్కసారి బయటికివచ్చి నాగుండెలపై వాలవా, చిలుకా?" అనిరాశాడొకసారి. ఆ ఆంధ్రోరోజు పూరిబయట తోటలో నున్న శివాలయంలో కలవమని రాశాను నేను. ఏదో అబద్ధంచెప్పి అతికష్టంమీద అమ్మని ఒప్పించి బయటపడ్డాను. అప్పటికీ తమ్ముడితోడు పంపించింది. వాడిని పెల్లిగా మధ్యత్రోవలో వదిలించుకొన్నాను. నేను మా మొదటి సమావేశానికి నిర్ణయించిన ఆ ప్రదేశానికి సాధారణంగా ఎవరూరారు. నన్నెవరూ చూడకుండా ఒక పెద్ద మామిడి చెట్టు క్రింద కూర్చుని నా దేవుడి కొరకు ఎదురు చూస్తున్నాను అతను వచ్చాడు. పనిమీద రంగలోనున్న అతను తెల్లని బట్టలు వేసుకొని ఆకాశంలోనున్న సూర్యుడే క్రిందికి దిగజారాడా అన్నట్లు వెలిగిపోయాడు అంత వెలుగు తనలో యిముడ్చుకొని వచ్చిన చంద్రన్ నన్ను సమీపించగానే లేచి నిలబడ్డాను. అతను చాలా దగ్గరగా నిలబడడం వలన నాకు సిగ్గు ముంచుకొని వచ్చింది. తలవంచేసుకొని నిలుచున్నాను.

"సువర్ణా! మాట్లాడవేమైనా. అంత కష్టపడినిస్గడడానికే వచ్చావా?" అంటూ నా రెండు బుజాలు పట్టుకున్నాడు. నరీ సిగ్గుతో ముడుచుపోయాను.

"డార్లింగ్. ఈ సిగ్గుతెరలు తీసిపారేయ్. సిగ్గు పరాయివాళ్ళ దగ్గర ఉండాలి నా దగ్గర కాదు". అంటూ జేబులోనుండి చిన్న మల్లెలదండ తీసి యి వ్వ బో తే, అందుకోకుండా తల వెనుక్కిత్రిప్పితే, తానే పెట్టాడు, ఆ పువ్వులు నా జడలో నా రొమ్ములో చాలా భయం కలిగింది. ఇంక వస్తానని చెప్పి తొందర తొందరగా పరుగులాంటి అడుగులు వేస్తూ వచ్చేశాను. సిగ్గు భయం అడుగడుగిలి అతనితో మాట్లాడ వీలు లేకుండా చేశాయి. ఏదో తప్పు చేసినట్లు వీలయ్యాను. రాగానే అమ్మ అడిగింది "మల్లెపువ్వులు ఎక్కడివి" అని. స్నేహితురాలిచ్చిందని చెప్పాను. అలా జరిగింది మా తొలి సమావేశం.

(సశేషం)

తన వాసన దాచుకోలేకపోయింది. మా యింటిలో మల్లెచెట్లు లేవు. అందుకే "మల్లెపువ్వువాసనవస్తూంది. ఎక్కడిదే?" అని అమ్మ ప్రశ్నించింది. నాగుండె జల్లుమంది. జవాబు యేంచెప్పాలా అని కాసేపు ఆలోచించి తడబడుతూ గేటు దగ్గర దొరికిందని మొదటిసారిగా అబద్ధం చెప్పాను. అమ్మ నమ్మింది. అయినానాగుండె దడ తగ్గలేదు చాలా సేపటి వరకు. తొందరతొందరగా ఆ చీటీ ఒక పుస్తకంలో పెట్టి చదువ సాగాను. అబ్బా! ఆ అక్షరాలు ఎంత బాగున్నాయి అతని పలె అనుకున్నాను. తనపేరు చంద్రన్‌అని, తాను మెట్రిక్యులేషన్ చదువుచున్నానని. వాళ్ళది హైదరాబాదని, వాళ్ళ నాన్నగారు ఇంజనీరని. అదుగరు అక్కల తరువాత తానొక్కడే మగపిల్లవాడు వాళ్ళింట్లోనని. గారాబంవలన పరిగా చదవడం లేదని. చదువు యిక్కడైతే సాగుతుందని తనని పంపించారని రాశాడు.

తరువాత నన్ను గురించిన వివరాలతో నేనూ ఒక చీటీ వ్రాసి రోడ్డుమీద పారేసి తీసుకోమని సైగచేశాను. అది పడేసి వచ్చి దూరంగా నిలబడి చూస్తున్నాను భయంగా. నాగుండె వేగంగా కొట్టుకోసాగింది. వేరే ఎవరైనా అది చిక్కుతుందేమోనని భయంతో. కాని చంద్రన్ రోడ్డుమీద నడుస్తున్నట్లు నటించి వంగి దాన్ని తీసుకొని వెళ్ళిపోయాడు వాళ్ళ వరండాలోకి. ఎవరూ చూడకుండా అది నాకు చూపెట్టి ముద్దుపెట్టుకుంటూ లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు. అలా మేమిద్దరం ఉత్తరాలద్వారా చేరువయాం.

అతని దగ్గర్నుండి వచ్చే ప్రతీఉత్తరం ఒకటి రెండు మల్లెపువ్వుల్ని మోసుకొచ్చేది. వాటి వాసనలను అరికట్టడం నాకు చాలా కష్టంగా ఉండేది. కాని పద్దనడానికి మనస్సురాలేదు. ఉషోదయ వేళలో మందంగా పీల్చే మలయమారుతం మృదుతరమైన శరీరాన్ని గిలిగింతలు పెడుతుండగా ఆ మల్లెలవాసన పరిమళా బాగుండేది. ఎలావద్దనేది?

"మాడమ్మా, అతను మలయాళీకదా, తెలుగులో రాసేవాడు గూడానా?" మామూలు రాయడం కాదండీ-చూచి వివర్తమే రాసేవాడు. అతనే తెలిపాడొకసారి- తను తెలుగు మీడియంలో చదువుకున్నానని. తెనేలాలుకు తెలుగు అంటే తనకు మహాయిష్టం అని. అతనికి హిందీగూడా బాగా తెలుసు. చాలా బాగా పాటలు పాడేవాడు. నన్ను చూడాలనిపించినపుడు, నాకు చీటీ అందించాలనుకున్నపుడు 'అఖరే పరదేశీ' అనే మధుమతి నివిహాలోనిపాట మౌత్‌ఆర్గన్ మీద వాయించేవాడు. అది నాకు చిలుపుగా గ్రహించి ఎక్కడున్నా సరేవరుగన పరుగున పచ్చిఅతని ఎదురుగుండా నిలబడిపోయేదాన్ని. మాధవుడి మధుర మోహన 'మురళీనాదానికి పరివశంచే రాధలాగా అతని గానంలో కరిగిపోయేదాన్ని.

ఒకసారి- చేచగానే అతని దర్శనం చేసుకోడానికి సందుచిక్కలేదు.అపుడు 'సువర్ణా నీదరహాస వదనదర్శనం కాని ఉదయం నాకుదయమే కాదు. ఆ దయ నీయమైన దినం నా జీవితంలో రానీయకు' అని బ్రతిపూరుతూ రాశాడు.

"సువర్ణా! ఎన్నాళ్ళీ నిరీక్షణ? నేను తరిందలేను ఈ విరహవేదన. ఎలాగైనా సరే, ఎక్కడైనా సరే మనం కలుసుకొనే ఏర్పాట్లు చేయవా? ఆ పంజరంలోనుండి ఒక్కసారి బయటికివచ్చి నాగుండెలపై వాలవా, చిలుకా?" అనిరాశాడొకసారి. ఆ ఆంధ్రోరోజు పూరిబయట తోటలో నున్న శివాలయంలో కలవమని రాశాను నేను. ఏదో అబద్ధంచెప్పి అతికష్టంమీద అమ్మని ఒప్పించి బయటపడ్డాను. అప్పటికీ తమ్ముడితోడు పంపించింది. వాడిని పెల్లిగా మధ్యత్రోవలో వదిలించుకొన్నాను. నేను మా మొదటి సమావేశానికి నిర్ణయించిన ఆ ప్రదేశానికి సాధారణంగా ఎవరూరారు. నన్నెవరూ చూడకుండా ఒక పెద్ద మామిడి చెట్టు క్రింద కూర్చుని నా దేవుడి కొరకు ఎదురు చూస్తున్నాను అతను వచ్చాడు. పనిమీద రంగలోనున్న అతను తెల్లని బట్టలు వేసుకొని ఆకాశంలోనున్న సూర్యుడే క్రిందికి దిగజారాడా అన్నట్లు వెలిగిపోయాడు అంత వెలుగు తనలో యిముడ్చుకొని వచ్చిన చంద్రన్ నన్ను సమీపించగానే లేచి నిలబడ్డాను. అతను చాలా దగ్గరగా నిలబడడం వలన నాకు సిగ్గు ముంచుకొని వచ్చింది. తలవంచేసుకొని నిలుచున్నాను.

"సువర్ణా! మాట్లాడవేమైనా. అంత కష్టపడినిస్గడడానికే వచ్చావా?" అంటూ నా రెండు బుజాలు పట్టుకున్నాడు. నరీ సిగ్గుతో ముడుచుపోయాను.

"డార్లింగ్. ఈ సిగ్గుతెరలు తీసిపారేయ్. సిగ్గు పరాయివాళ్ళ దగ్గర ఉండాలి నా దగ్గర కాదు". అంటూ జేబులోనుండి చిన్న మల్లెలదండ తీసి యి వ్వ బో తే, అందుకోకుండా తల వెనుక్కిత్రిప్పితే, తానే పెట్టాడు, ఆ పువ్వులు నా జడలో నా రొమ్ములో చాలా భయం కలిగింది. ఇంక వస్తానని చెప్పి తొందర తొందరగా పరుగులాంటి అడుగులు వేస్తూ వచ్చేశాను. సిగ్గు భయం అడుగడుగిలి అతనితో మాట్లాడ వీలు లేకుండా చేశాయి. ఏదో తప్పు చేసినట్లు వీలయ్యాను. రాగానే అమ్మ అడిగింది "మల్లెపువ్వులు ఎక్కడివి" అని. స్నేహితురాలిచ్చిందని చెప్పాను. అలా జరిగింది మా తొలి సమావేశం.

(సశేషం)

డా. కె. సాయి కుమార్
B.T.M.B., M.H.M.B.S.,
1-4-481, బేమ్‌స్ట్రీట్ పోలీస్ స్టేషన్ పైన
సికిందరాబాదు-500003.
ఉ॥ 7.30 నుండి 12.00.
అన్నిరకాల కడుపునొప్పులు చెట్టు మందులతో సమర్థవంతంగా నివారించబడును.
దవాఖానా మరియు పూజాస్థలము పత్రి శనివారము సెలవు. ఆదివారము మరియు ఇతర రోజులు తెరచి వుండును.
(R-6013)

దీర్ఘవ్యాధులకు శీఘ్ర నిద్ధ వైద్యం!
హస్త ప్రయోగం,అంగము చిన్నదై అవసర కాలమందు అసంతృప్తి,శుక్లనష్టము, పౌరుషకత్వము,హెర్నియా, చర్మవ్యాధులు,పోస్టు ద్వారా కూడా వైద్యంచేయబడును.
వలిజేబము(బుర్ద),మూత్ర వ్యాధులు ఆపరేషన్ లేకుండా రండి.
డా॥దేవర, ఫోన్ 551,
మారాడ్పల్లి సుడిపక్క,సికింద్రాబాద్.
క్లినిక్: 9-8, శనివారం క్లినిక్ మధ్యాహ్నం 12.

లాసా
స్పెషల్ టీ
లంసా
చాకొలెట్ టీ
ఒక్కసారి ప్రయత్నించి రుచి చూడండి మళ్ళీ వదలిపెట్టరు
నీలగిరి టీ ఎంపోరియం
మోజంజాహీ మార్కెట్, హైదరాబాద్

దౌలత్ వారి
వార్షిక అమ్మకాలు
రేపు 28-3-1977 నుండి స్టాకు ముగిసేవరకు
అన్నిరకాల చీరలపై
50% డిస్కౌంట్
ఆఫరుచేయబడును!
విచ్చేయండి:-
దౌలత్ క్లాత్ స్టోర్
సిద్ధియంబర్ బజార్, హైదరాబాదు ఫోను: 41686

బీడీలు త్రాగేవారికి శుభవార్త!
మా మద్రాసు జాడీ బీడీల రేట్లు తగ్గించబడినవి.
తగ్గించిన ప్రకారం క్రొత్తరేట్లు.
1 సంచి బీడీ 80 బండిల్స్ రు. 432-00 (రు 10/ డిస్కౌంట్‌తో)
చిల్లరగా ప్రతి బండిల్ కు 20×20 = 400 రు-5-50
బీడీలు 20 బీడీలుగల చిన్న కట్ట రు. 0-30
తయారు చేయువారు: మద్రాసు జాడీ బీడీ ఫ్యాక్టరీ
పాతబోయిగూడ సికింద్రాబాదు. ఫోను 72894
(Jamsheed)

గ్లాక్సో వారు
పిల్లలు కలుగుటకు
యిచ్చే కానుక
రూ.1/- తగ్గింపు
గ్లాక్సోస్-డి®
400 గ్రాముల ప్యాక్ కొన్నప్పుడు
ఈ క్రింది కూపన్ పూర్తిచేయండి మీ పూర్తి పేరు, ఎడ్రసు వ్రాయండి. చిన్న కుటుంబంవలన లాభాలను ఒక్క వాక్యంలో పూర్తిచేయండి. మీరు అప్పుడే కొన్న 400 గ్రాముల గ్లాక్సోస్-డి ప్యాక్ యొక్క పైకాగితాన్ని పంపి కూపన్‌తో సహా దుకాణవారునికి ఇవ్వండి. 400 గ్రాముల ప్యాక్ ఖరీదులో రూ. 1/- తగ్గించమని డీలర్లు కోరబడ్డారు.
అప్పటికప్పుడే లభించే లాభం. వేచి చూడవలసిన పనిలేదు. పోస్టుచేసే పనిలేదు. గ్లాక్సోవారు 'కులాసా కుటుంబానికోయిచ్చే కానుక యొక్క లాభంపొందండి గ్లాక్సోస్-డి తక్షణ శక్తిని సమకూరుస్తుంది. అది మీకూ, మీ కుటుంబానికి కూడా-మర్దనదే-మానసికంగానూ, శారీరకంకూడా అది సేదతీరుస్తుంది.
ఇక్కడ చింపండి
పేరు.....
చిరునామా.....
.....
ఈ వాక్యం పూర్తిచేయండి (ఏ భాషలోనైనా సరే) చిన్న కుటుంబాలు మర్దనవి ఎందుకంటే.....
.....
.....
పేరు.....గ్రామం.....
చిరునామా,
మీకు 400 గ్రాముల గ్లాక్సోస్-డి ప్యాక్ (మీ తేదీ కార్డు తప్పకుండా పంపే) కొన్న సందర్భంలో దాని ధరలో రూ. 1/- తగ్గించబడ్డది అనుకునే పైకాగితాన్ మాత్రం పేర్కొని పూర్తి చేయబడినది.
మీకు అమ్మిన ప్యాక్‌పై గ్లాక్సోస్-డి పేరుగల పైకాగితాన్ని పంపి దానిపైన మీ పేరు యొక్క స్టాంప్ గుర్తు, కూపన్ జతచేసి, మా పేర్కొన్న చిరునామాకు అందించండి. దీనివల్ల రూ. 1/-రూపాయి కూపన్ ఒక్కటికి 25 పైసల చొప్పున తక్కువ చేస్తాము.
శుభాకాంక్షలతో,
ఫ్యామిలీ ప్రోడక్ట్స్ డివిజన్
గ్లాక్సో లేబొరేటరీస్ (ఇండియా) లిమిటెడ్.
శుభకరంగా! గ్లాక్సోవారు "కులాసా కుటుంబానికి" ఉచిత కానుకను అందుకోండి ఏప్రిల్ 15, 1977 నుండే ఇవ్వబడుతుంది
GLAXOSE-D
dCA/GL/43 TL

Phone:- 62986
JAGRUTI
ROLLING SHUTTERS
1-7-152/2, RAMGAMPET, HYD-48.
ఖైతాన్‌కు
సాదరపూర్వక స్వాగతం
తలుపు తట్టారు చెందిన
ఈ అగ్రశ్రేణి ఫ్యాన్
ఇప్పుడు
హైదరాబాద్‌లో
తయారవుతోంది
5 years guarantee

ఈ వారం గ్రహబలం

27-3-77 నుండి 2-4-77 వరకు

ప్రొఫెసర్ మూర్తి, ఎం. ఎ, ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ అస్ట్రాలజీ, 1-8-1118/20, రమణానందనగర్, విద్యానగర్, హైదరాబాద్-44.

గ్రహస్థితి
కేతువు సింహంలో; గురుడు వృషభంలో,
శని కర్కాటకంలో,
రాహువు తులలో
కుజుడు కుంభంలో,
రవి, బుధ శుక్రులు మీనంలో,
చంద్రుడు మిథునం, కర్కాటకం, సింహాల్లో

మేషం

(అశ్వని భరణి, కృత్తిక 1, ఏప్రిల్ 15-మే 14 మధ్య పుట్టిన వారికి)

సోమ మంగళ వారాలు మాత్రమే మీకు అనుకూలమైన వాతావరణాన్ని ఏర్పాటు చేయగల్గుతాయి ఈ సమయంలో మాత్రం మీరు తలపెట్టుకున్న పనులు కొన్ని అయినా నెరవేరుతాయని భావించవలసియున్నది. మిగతా దినాలు మీకు అంతగా అనుకూలించకపోవచ్చు అయితే ఏ విషయంలోను ప్రత్యేకమైన ఇబ్బందులకు గురి కావలసిన అవసరం ఉండదు. మీ ఆర్థిక పరిస్థితి సర్వసాధారణంగా మీకు సంతృప్తి నిచ్చునదిగానే ఉంటుంది. మీ అవసరాలకు చాలినంత డబ్బు మీరు కోరికగా మీచేతికి అందుతూనే ఉంటుంది. గ్రహబలం చాలా హెచ్చుగా ఉంటుంది ఆరోగ్యం విషయంలో శ్రద్ధ అవసరం.

వృషభం

(కృత్తిక 2,3,4, రోహిణి, మృగశిర 1,2, మే 15 జూన్ 14మధ్య పుట్టినవారికి)

ఉద్యోగాలలో అభివృద్ధికై మీరు చేస్తున్న ప్రయత్నాలు బుధ గురువారాలలో అనుకూల పరిణామాలను ఇవ్వగల్గుతాయి. మీకుటుంబంలో తలెత్తుతున్న కార్య క్రమాలు చాలా భాగం మీయభిప్రాయం కాగల్గుతాయనే చెప్పవచ్చు. ఈ విషయంలో మీకు ఉన్నతస్థాయిగల మిత్రుల సహాయ సహకారాలు తప్పక లభిస్తాయి. అయితే మీరు మీ ఆశయసిద్ధికై నిర్విరామంగా కృషిచేయవలసియుంటుంది. వృత్తివ్యాపారాల్లో అభివృద్ధికరమైన మార్పులు వస్తాయి రాబడి నానుకూలంగా పెంచుకొనగల్గుతారు. ప్రయాణాలు క్రమపరిణించిన లాభకరం అవుతాయి.

మిథునం

(మృగశిర 3, 4, ఆర్ద్ర, పునర్వసు 1, 2, 3, జూన్ 15 - జూలై 14 మధ్య పుట్టిన వారికి)

శుక్రవారమంతా మీకు ఏదో రీతిగా ఉత్సాహాన్ని అందించేదిగా గోచరిస్తూనే ఉంటుంది. మీకు అగోచర పదార్థాలుగా సహాయ పడగల ఉన్నత స్థాయిగల వ్యక్తులతో పరిచయం అవుతుంది. వృత్తి వ్యాపారాల్లో అనుకూలమైన మార్పులు వస్తాయి ఉద్యోగాలలో ఉన్నవారు కష్టించి పనిచేసి మీ అధికారుల మెప్పును పొందగల్గుతారు. ఈ వారమంతా మీచేతికి పరోక్షరీతిగా డబ్బు అందుతూనే ఉంటుంది. బద్ధులు హెచ్చుగా ఉన్నా మీకోసారంలో మీ కొంతమొత్తం మంచిగా నిలువచేసుకొనగల్గుతారు. ప్రయాణాలు క్రమ కల్పించిన సత్ఫ